

POLITISKA IDÉER – INTE FRAMTONINGEN – LÖSER SVERIGES PROBLEM

Christer Söderberg ondgör sig över Svensk Tidskrifts varningar för politikens tilltagande Sahlinisering (dvs när politiken styrs av rubriker och jakten på snabba mediagenomslag – väl illustrerat i boken *Valhall* om socialdemokraternas valrörelse). Särskilt upprörd är han över kritiken mot MUF-ordföranden Fredrik Reinfeldt.

Tyvärr har dock Christer Söderberg inte läst vår ledare särskilt noggrant.

Dystra erfarenheter

Vi har nämligen aldrig förfäktat att det "bara är politikens innehåll som räknas". Tvärtom skrev vi uttryckligen att "politisk pedagogik är viktig och även idéer behöver förpackningar". Men vi underströk samtidigt att "utanverk utan innehåll leder obönhörligen till förlackning och förtorkning".

Det är viktigt vem som framför ett politisk budskap och hur det framförs. Men grunden för all kommunikation är att man har något att säga. Och vådan av

politisk kommunikation utan innehåll har vi dystra erfarenheter av.

Tom retorik – hur skickligt den än framförs av "folkliga" politiker – resulterar förr eller senare i svikna förväntningar och växande politikerförakt. Det leder också till att politiken urartar i det som Anders Johnson i Svensk Tidskrift nr 6/94 betecknade som partiernas "positionering". Placeringen relativt andra partier blir mycket viktigare än de egna uppfattningarna.

Skrämmande tystnad

Flertalet av de politiska partierna befinner sig sedan länge i en djup idékris. Så djup att den för många av dessa åldrade barn av förra sekelskiftet kommit att utvecklas till en identitetskris: Behövs vårt parti? Har vi någon roll att spela i framtiden?

På fullt allvar ställs nu t ex frågan om folkpartiet kommer att finnas kvar vid det kommande sekelskiftet. Liberala ungdomsförbundets ordförande Fredrik Malmberg konstaterar att "tystnaden och idétorkan i folkpartiet skrämmer".

Mikael Arthursson, som leder Stockholmscentern, menar att hans parti sitter fast i gammalt tänkande: "Det förekommer ingen egentlig debatt om målen och framtidsfrågorna. Allt går enligt upp-trampade stigar, nytänkandet är obefintligt."

Regeringsmakten ger syre

Vänsterpartiets murkna ideologiska bas rasade som bekant med en rejäl skräll för fem år sedan och för Gudrun Schyman återstår nu inget annat än att vandra populismens breda väg. Och den andra populistiska rörelsen, Miljöpartiet, har ju aldrig ens haft någon idébas.

Inom socialdemokratin förs från och till ideologiska diskussioner, men i praktiken bara av socialdemokrater i periferin. I centrum är det bedövande tyst.

Idag är det regeringsmakten som är socialdemokratiens syre. Och i denna mening är Göran Persson och Mona Sahlin goda representanter för 1990-talets socialdemokrati. Det är viktigt att framstå som handlingskraftig, och det är viktigt att framstå som en politiker med folklig förankring. Politikens innehåll får där- emot stå tillbaka.

Svävande svar troligt

Inom kds förs i och för sig en ambitiös intern idédebatt, t ex i Kristdemokraten. Problemet är snarast att diskussionen är begränsad till den mycket snäva elit inom partiet, som är förtrogen med den teoretiska, kristdemokratiska idédebatt som förs på kontinenten.

Så står då hoppet i den svenska idékrisens mörker till moderaterna. Där finns

den intellektuella traditionen och det vitala ideologiska arvet. Där finns insikten om vidden av förändringarna i omvärlden. Och där finns idag det politiska ledarskap och den styrka som också gör genomförandet av idéer till en realistisk möjlighet.

Likväl är inte allt som det ska inom moderaterna. Regeringsinnehavet satte många moderata föreställningar på hårda prov och alla höll inte. Skulle vi dessutom ställa frågan till moderata partimedlemmar och väljare om vilken politik som moderaterna gick till val på 1994 - och kommer att gå till val på 1998(!) - är vi övertygade om att vi skulle få ganska svävande svar.

Ny utmaning

Moderaternas framgångar under 1970- och 80-talen berodde i hög grad på en ideologisk förnyelse som ledde till att partiet tog upp problem som var relevanta för medborgarna och presenterade goda lösningar. Men nu är det 1990-tal, med en annan verklighet och andra problem. För moderaterna är därför utmaningen att åter formulera problemen på ett sätt som är relevant för människor. Och prestera goda och realistiska lösningar.

Inleda diskussionen

Handlingsprogrammet är en bas att bygga på. Och i långa stycken är det också detta som den unckelska rapporten handlar om: att starta diskussionen kring framtidens trygghet, företagandets villkor, vår agenda i EU, normbildningen och morgondagens kunskapskrav.

Men det handlar just om att inleda diskussionen. Frågorna är än så länge betydligt fler än svaren. Likväl har vi inte särskilt mycket tid på oss när förändringarna kommer i allt snabbare takt.

Vagnen före hästen

Det är i ljuset av detta som vi tycker debatten inom partiet ska ses. Att nu försöka göra bilden av moderaterna och ledningens framtoning till huvudfrågor vore att spänna vagnen före hästen. Det är inte

särskilt begåvat.

Väljer man dessutom MUF-ordförandens klumpiga metod förbehåller vi oss faktiskt rätten att formulera oss skarpt. Inte därför att partiledningen inte skulle tåla kritik - vi har åtskilliga gånger kritiserat Carl Bildt i dessa spalter. Utan därför att vi tror att det är avgörande, både för partiets och Sveriges framtid, att den moderata diskussionen utmynnar i en hållbar politisk agenda som förmår lösa dagens och morgondagens problem.